

A magyar zsidóságra váró sorsról Riegner március 21-én küldte az első vészjelzést a nyugati hatalmaknak, a szövetségesek részéről kívánatos akciókra tett külön javaslatokkal egyetemben. A Zsidó Világkongresszus nagy-britanniai és az egyesült államokbeli vezetőihez intézett táviratában ez állt:

A legutóbbi politikai fejlemények a legnagyobb aggodalomra adnak okot a magyar zsidóságnak, Európa egyetlen még létező zsidó közösségének sorsát illetően. Javaslom, hogy zsidó és nem zsidó angolszász személyiségek, köztük a protestáns (és) katolikus egyház vezetői a világ minden részéről óva intsek a magyar népet attól, hogy lehetővé tegye a német hóhérok és a magyar quislingeknek a zsidóirtás politikájának valóra váltását, és szólítsák fel e népet, hogy minden lehetséges módon segítse a zsidókat abban, hogy ne jussanak a németek kezére. A figyelmeztetés hangsúlyozza, hogy a magyar népnek a zsidókkal szembeni viselkedése lesz az egyik legfontosabb próbatétel, amit a háború utáni békekötéskor a szövetséges nemzetek nem fognak figyelmen kívül hagyni. Ilyen értelmű rádióadásokat kell sugározni magyar nyelven a jövő héten minden éjszaka.¹⁸⁶

A nyugati hatalmak így is tettek. A WRB indította lélektani hadviselés részeként március 24-én Rooseveltnél elnök nyilatkozatot adott ki, amelyben elítélte a náciakat és szövetségeseiket a háború folyamán elkövetett szörnyű bűneikért. Magyarországról szólva, kijelentette:

Az egész történelem egyik legsötétebb bűne... Európa zsidóságának nagyban, rendszeres legyilkolása minden órában rendületlenül folytatódik. Száz- és százezer, eddig is üldözött, de Magyarországon és a Balkánon a halál elől mégis menedéket talált zsidó került a megsemmisülés veszélyébe az utóbbi napok eseményei folytán, a hitleri erők bevonulásával. Nagy tragédia lenne, ha ezek a hitleri tombolást végigélt ártatlan emberek az ő üldöztetésükben leginkább megnyilvánuló barbarizmus legyőzésének épp a küszöbén pusztulnának el.

Hogy eltántorítsák a magyarokat a kollaborációtól, az elnök világosan megmondta, hogy „senki e kegyetlenkedések résztvevői közül nem ússza meg büntetlenül”¹⁸⁷. Ugyanezen a napon Hull külügyminiszter arra biztatta a magyarokat, hogy álljanak ellent a németeknek, sejtetvén, hogy csak ezen a módon „remélheti Magyarország visszaszerezni a szabad nemzetek megbecsülését és barátságát, és bizonyíthatja be függetlenséghez való jogát”¹⁸⁸. A brit kormány a palesztinai bevándorlás ügyében ragaszkodott a Fehér Könyvben lefektetett politikához. Sir Harold MacMichael, a jeruzsálemi brit főbiztos 1944. március 1-jén megismételte, hogy a fennálló 75 000-es kontingens nem léphető túl, és az érvényben lévő terv lejártáig, március 31-ig nem gondolnak további bevándorlásra. Megemlítette ugyan, hogy a menekülteknek fenntartott bevándorlási engedélyekből 18 300 még nincs kiadva, de nem volt hajlandó elfogadni acionista vezetőknek az engedélyek szétosztására vonatkozó külön javaslatát.